

El Diacrític | | Actualitzat el 18/06/2023 a les 15:35

Totes som ripolleses

Reflexió de Roser Iborra al cap d'unes hores de tornar de Ripoll on es va investir alcaldessa la candidata de l'extrema dreta | «Hem tocat fons com a espècie humana, penso. Al sud de Grècia, a Ripoll. Però ara toca nedar aigües amunt, amb totes les nostres forces i sense defallir. Som més dels que ells volen i diuen»

Concentració davant l'ajuntament de Ripoll a l'hora del ple que va fer alcaldessa l'ultradretana Sílvia Orriols

Arribo a Ripoll que bull el mercat, que espetega el sol. Podria ser un bon dia, però no l'és. Al costat del monestir, una doble tanca "protegeix" l'ajuntament. Però l'enemiga de la democràcia és a dins.

Parlo amb companys antifeixistes, coneguts i desconeguts; alguns, d'Osona; la majoria, de Ripoll. Han convocat la concentració amb un cartell sense sigles: només veïnes i veïns, amb el dibuix d'un xai negre i un xai blanc. Parlo també amb un grup de dones que porten una pancarta que es repeteix a la concentració: «Totes som ripolleses». M'escalfen el cor.

Paral·lelament, a Vic, la concentració antifeixista aplega una cinquantena de persones, dintre i fora de l'ajuntament, perquè cal tornar a lluitar per treure'n els feixistes. Amb actes al carrer, amb denúncies als jutjats, si es pot.

A Ripoll, les previsions són pessimistes: des que Junts per Ripoll es va despenjar del pacte d'esquerres, pot passar de tot. I passa el pitjor: l'extrema dreta, amb l'ajuda de la dreta dreta, s'asseurà impunement a l'Ajuntament, i això amb un discurs d'odi clarament il·legítim que hauria de ser, també, il·legal. Ara parlen d'una hipotètica moció de censura, els de Junts, però han regalat l'Ajuntament a l'extrema dreta. Tal qual.

Quan es llegeix el comunicat de la concentració, sortim de l'ombra i anem al centre de la plaça. Parlen clar:

«Ripoll no és una vila d'exclusió i odi. És una terra de pas i d'acollida per a totes les persones que volen fer d'aquestes valls la seva llar. (...) Perquè el que avui tenim s'ha construït amb l'esforç de persones vingudes de valls pròximes, de molts altres llocs del país i la península, i també de l'altre costat del mar i de més enllà».

Lavors comença una manifestació d'unes dues-centes persones (o més) que recorre el mercat i torna a la plaça, amb lemes com «Ripoll serà la tomba del feixisme», «Totes som ripolleses», «Cap persona és il·legal» ... i altres.

Manifestació per la convivència i contra la discriminació, aquest dissabte a Ripoll

A l'altre costat del mar, justament, han naufragat aquests dies 750 persones, al sud de Grècia, que sembla que no va activar el salvament. Aviat és dit. 750 persones és un poble sencer. Dels 750, 100 nens. Dels 750, almenys 78 morts, i centenars de desapareguts. 104 supervivents. El naufragi ha passat justament a la fossa de Calypso, al mar Jònic, un dels llocs on el mar arriba a tenir més de 4.000 metres de fondària. Quatre mil metres són quatre quilòmetres. No em sé imaginar aquesta distància vertical, però és clar que d'allà no en sortiran, les persones mortes i els seus somnis.

La notícia ha merescut menys d'un minut a les notícies d'alguns mitjans. Menys del que dura un anunci.

Hem tocat fons com a espècie humana, penso. Al sud de Grècia, a Ripoll.

Però ara toca nedar aigües amunt, amb totes les nostres forces i sense defallir. Som més dels que

ells volen i diuen. Ho farem!